

ՀԱՅԱՍՏԱՆՈՒՄ ՍՈՎԵՏՏԿԱՆ ԿԱՐԴԵՐԻ ՀԱՍՏԱՏՄԱՆ ՅՅ-ՐԴ ՏԱՐԵԴԱՐՁԻ ՆՃՈՒՄԸ ՍՓՑՈՒՌՔՈՒՄ

(Քաղված Սփյուռքի հայկական մամուլից)

ՐՈՒՆԵՆՈՍ-ԱՅՐԵՍՈՒՄ

Սովետական Հայաստանի հռչակման տարեդարձի աննախընթաց տոնակատարության ժողովրդային լայն զանգվածներ մասնակցեցին. կարծես տեղաշարժ էր: Ամեն կողմից, մոտ ու հեռու արվարձաններից, ամեն սեռից ու տարիքից մարդիկ շարժվում էին և խուժում դեպի հանդիսասրահ: Որի հոգն էր աննպաստ օդը, սաստիկ տոթը, ուշ դիշերին վերադարձի ժամանակ փոխադրական միջոցների պատճառելիք դժվարությունները: Ազգի իրական ազատության հասկացողությունը խոր արմատ է ձգել հայ մարդկանց ու երիտասարդ սերնդի մտքին մեջ ու հոգուն խորը:

Նույնքան 28, շաբաթ երեկոյան ժամը 8-ն է: Գնում ենք գլխավոր հանդեսին: Հայ կենտրոնում ասեղ ձգելիք տեղ չի մնացել: Մանոթներ ճամբա են խնդրում. մոտենում ենք սրահը: Մեր նազելի աղջիկներից երկոտասնյակից ավելի պաշտոնի վրա են Սովետական Հայաստանի դրոշի գույներով թևակալերով և ժպտադեմ ու բարեկիրթ հյուրասիրություն, ճերմակ մեխակներով զարդարում են հանդիսականների կուրծքերը:

Ժամը 9-ն է: Դիտում ենք սրահը բեմի ներսից, օթյակներից: Մարդկային հեղեղ է: Բազմաթիվ անձեր ոտքի վրա են: Խայտում են սրտերը Հայրենիքի բոցավառ սիրով: Բեմավար պարոն Վ. Օզգայան մոտենում է բարձրախոսին: Մանուցում է ներկայությունը Սովետական դեսպանատան բարձր պաշտոնյաների և բարեկամ երկրների— Ռումինիա, Լեհաստան, Բուլղարիա, Չեխոսլովակիա, Ալբանիա և այլն— դիվանատների ներկայացուցիչներին: Հոտնկայա ծափահարվում էր յուրաքանչյուր դելեգացիայի մուտքը: Առաջին շարքերում նստած հյուրերի մեջ նշմարելի են հայկական կազմակերպությունց ու հայրենակցական միությունների վարչական անդամները և Ռոսարիո Հայ գաղթականնե-

րի միության մեծահարգ ատենապետ պարոն Տիրան Յուսուֆյանը: Բացվում է վարագույրը: Բեմի կողմերին զետեղվել են պատկերներ Արգենտինայի վսեմաշուք նախագահ զոր. Փերոնի և հանգուցյալ տիկնոջը՝ Եվային: Մեջտեղից՝ Սովետական Հայաստանի մեծահարգ դրոշակը՝ ՅՅ-րդ տարելիցի վերտառությունով, որ կարծես ժպտում է իր ժողովրդին, և ժողովուրդը ոգևորությունով և երկարատև ծափերով ողջունում է Մայր Հայրենիքի սրբազան դրոշակը: Բացման խոսք ասում է կազմակերպիչ հանձնախմբի նախագահ պարոն Զորջ Միրաբյանը՝ դրավոր, կարճ և իմաստալից, արժանի գնահատանքի: Սուսցվել են բազմաթիվ հեռագրեր երիտասարդական կազմակերպություններից, Գորգորայից և բարեկամ հաստատություններից: Արգենտինայի պետական կազմից շնորհավորական հեռագրեր ըրվել են Բանակի, Մովսիսին, Հաղորդակցությանց, Հանրային շինարարությունների և այլ նախարարությունների կողմից: Երբ ծանուցման կարգին ընթերցվում է նախագահ Փերոնի հեռագիրը, բովանդակ սրահը հոտնկայա երկարատև ծափերով գնահատում է արգենտինա-սովետական բարեկամության քաղաքականությունը: Տիրում վրոթյուն: Կրկին ոտքի է կանգնում ժողովուրդը: Երկյուղած հարգանքով ունկնդրում է Արգենտինայի և Սովետական Հայաստանի հիմները: Բեմի վրա է հանձնախմբի քարտուղար Հ. Ղրիտյանը՝ մեկը անխոնջ աշխատողներից, երիտասարդ համալսարանական: Սպաններեն և գրավոր է նրա ճառը. խնամված, զուսպ և կուռ, որ համախ ընդհատվում է ծափերով: Ծափերի տակ բեմ է բարձրանում «Շարժում» խմբագիր Ար. Օլմեզ, որ հայրենաշունչ բանախոսությամբ գովքն է հյուսում Հայաստանի իրական ազատագրության և հոն կատարված հրաշանման վերելքին:

Վերջին ու գլխավոր բանախոս՝ պարոն Արամ Տեյրիմենջյան:

Սրահը ոտքի կանգնած՝ երկարատև ծափահարում է, երբ կարմիր վարդերից կազմված խոշոր ծաղկեփուռ է նվիրվում Սովետական դեսպանատան մշակութային կցորդին: Թունդ ու որոտընդոստ ծափողջույններով վավերացվում են պատճենները երկու հեռագրերի, որոնք հետագային ղրկվեցին Արգենտինայի վսեմաշուք նախագահ զորավար Փերոնին, հայ հայրենասեր գաղութի երախտիքն ու քաղաքացիական հավատարմությունը ներկայացնող, իսկ մյուսը Երևան, Հայաստանի նախագահ Մ. Պապյանին, արգենտինահայ գաղութի սերը, համակրանքն ու մաղթանքները հայտնող՝ Մայր Հայրենիք Սովետական Հայաստանի մշտական անասանություն համար:

Սկսում է ընտանեկան պարահանդեսը, որ տևում է մինչև կիրակի առավոտյան լուսաբացը, և 3.000-ից ավելի հայ հայրենասերներ բաժանվում են Հայ կենտրոնից, իրենց հետ տանելով հայրենական տոնակատարության լավագույն ապրումները:

ՄԱՐՍԵՆՈՒՄ

Նոյեմբեր 28-ի շաբաթ երեկոն Մարսելի և շրջակա քաղաքներու հայություն համար մեծ տոնի օր մըն էր դարձած: Սրբի առաջամեն հայ տուն իրարանցումի և մեծ պատուրաստության վրա էր՝ փառավորապես և արժանավոր կերպով դիմավորելու համար Սովետական Հայաստանի 33-րդ տարեդարձը:

Կազմակերպիչ հանձնախումբը ըստ ընկալյալ սովորության ընտրած էր խառակահանգի անվան թատրոնը իր հարակից լայնարձակ, շքեղ սրահներով:

Հազարավոր հայեր երեկոյան ժամը 8-ին իսկ ոչ միայն ընդարձակ թատերասրահը իր խոշորագույն ամփիթատրոնով լեցուցած էին, այլև հարակից ընդարձակ սրահները խիստ կերպով, բերնե բերան սեղմված, պարտավորեցին ուշացողները ետ վերադառնալու և ղրկվելու այդ փառահեղ և մեծաշուք հավաքույթին:

Բացումը կատարեց Գապուսել արվարձանի ԺԱՖ-ի՝ երկսեռ երգչախումբը՝ երգելով «Մարսելեզ» և «Սովետական ազատ աշխարհ Հայաստան» հիմները:

Օրվան առաջին ճառախոսն էր օրիորդ Զաքարյան, ժաֆիստ, որ սահուն ֆրանսերենով մը հանուն ծագումով հայ ֆրանսուհիներու, իր հիացումը հայտնեց Սովետա-

կան Հայաստանի հսկայաքայլ հառաջդիմության, և ծանրացավ խաղաղության դատին վրա, որուն փարած են միլիոնավոր անձինք, առանց աղգի, ցեղի, դավանանքի և գաղափարի խտրության:

Երկրորդ բանախոսն էր ֆրանսահայության քաջածանոթ, Թունդ հայրենասեր Թադվոր Խաչիկյանը:

Մեջընդմեջ տեղի ունեցան արտասանություններ, երգեր և ազգային պարեր:

Ապա ներկայացվեցան Սովետական Հայաստանեն նոր ստացված ժապավեններ:

Կես գիշերին վերջ սկսան եկրոպական պարերը մինչև արևածագ:

Ժողովուրդը և պարող զուգբերու բանակը կիրակի առտու ժամը 5-ին դժվարավ բաժնվեցան այդ հավաքական, տաքով ու խանդավառ մթնոլորտեն, ղեղեցիկ և անմոռանալի հիշատակներ տանելով իրենց հետ:

ԲՈՍՏՈՆՈՒՄ

Բոստոնի հայրենասեր հայությունը, ինչպես ամեն տարի, այս տարի ևս իր պարտականության մեջ էր, այդ երջանկաբեր թվականի՝ Հայաստանի սովետականացման տարեդարձին առթիվ, իր զգացած դիտակցական սիրույն արգասիքը տալու համար փութացած էր նոյեմբեր 29-ի կիրակին, նյու-ինգլենդ Մյուզիկսթրիք սրահը, Բոստոնի Ազգային խորհուրդի նախաձեռնած տոնակատարության:

Տարեդարձի այս հանդիսությունը սկսավ Ամերիկյան ազգային ու Սովետական Հայաստանի պետական հիմներով, զորս նվագեց դաշնամուրի վրա օրիորդ Մերի Հարությունյան: Ներկաները հոտնկայս ունկնդրեցին երկու երգերն ալ՝ հարգանքով և խոր զգացումով:

Այնուհետև օրվա ատենապետ՝ Ա. Ճանճիկյան հայրենասիրական կարճ ելույթով մը բացավ ժողովը, արտահայտվելով նախ նոյեմբեր 29-ի նշանակության մասին: Ողջունեց սրտագին կերպով Սովետական Հայաստանի 33-րդ և Ամենայն Հայոց Հայրապետի ծննդյան 85-րդ տարեդարձները: Անոր հայրենասիրական հորդուն զգացումով արտահայտությունը բուռն ծափերով գնահատվեցավ:

Նախ հրավիրվեցավ հայրենակցականներու ներկայացուցիչ պարոն Մ. Ալլայան, որ կարճ ուղերձով մը ըսավ թե՝ «Թեև օվկիանոսների կրաժենն հազարավոր մղոններով մեզ մեր Հայրենիքեն, բայց արյունի եղբայրությունը չեն կրնար երբեք բաժնել և մեր զգացումներն ու սերը կմիախառնվին ալսօր մեր Հայրենիքի եղբայրներու ցնծություններուն»:

1. ԺԱՖ (Jeunesse Arménienne de France) - Ֆրանսահայ երիտասարդություն - Ֆրանսիայում հայկական երիտասարդական առաջադիմական կազմակերպություն:

Մի առ մի հիշեց նաև հայրենակցականներու հիմնած ավաններու անունները, անոնց մեծնալն ու հառաջդիմութիւնը: Ըսավ նաև թիւ ալդ «հին» ավանները «նոր» անուններով պիտի հորդորուին մեր Հայրենիքին մեջ, որպէս խնկելի կոթողներ:

Ապա հրավիրվեցավ առաջին ատենախոսը՝ Արմեն Միրիջանյանը, Նյու-Յորքէն: Հարգելի ատենախոսը իր հանդարտ և բացատրողական ատենախոսութեամբ, իրեն կապված պահեց մինչև վերջ ներկաները:

Հարգելի ատենախոսին իրատես վերլուծումներով և դաստիարակիչ այս ատենախոսութիւնը գոհունակութեամբ ունկնդրվեցավ ներկաներեն և արժանացավ ջերմ ծափահարութեան:

Վերջին խոսողը եղավ Ամերիկահայ Ազգային խորհուրդի վարիչ-տնօրէն վերապատվելի Ծ. Ազնակյան: Ան նախ ըսավ թե՝ «33 տարի առջ քաղաքական մեծ և փայլուն իրողութիւն մը տեղի ունեցավ մեր Հայրենիքին մեջ — Հայաստանը սովետականացավ: Այն ատեն, երբ մեր ժողովուրդը կապրեր վերջին ծայր հուսահատական և վճռական ըրպեններ, որ այլևս անդունդին եզրը հասած էր, պիտի ջնջվեր, պիտի անհետանար վերջապէս, եթէ հայ ժողովուրդին փափաղին և պահանջին վրա չհասներ օգնութեան ոտն մեծ ու ալնիվ ժողովուրդը»: Հետո ցցուն փաստերով, օտարներու վկայութեամբ իսկ հայտնեց թե՝ այսօր մեր Հայրենիքը այնքան շատ ու շուտ կհառաջդիմե բոլոր ճակատներու վրա, դիմու պտուղտ տալու աստիճան, որ դարձած է բացարձակապէս ճարտարալեզուականացած երկիր մը, դիւ-անցներով շատ մը ուրիշ երկիրներ: Այդ երկիրը կհասցնե այնպիսի աչքառու դեմքեր, որոնք միջազգային համբավի կտրանան:

Երկու ատենախոսներն ալ շեշտեցին Ազգային խորհուրդի հզօրացումը մեր գաղութներուն մեջ, և կոչ ըրին բոլորին միանալ անոր շուրջ՝ զայն ազդու մարմին մը դարձնելու և պայքարելու համար մեր նվիրական դատին ի խնդիր: Երկուքն ալ դնահատվեցան ժողովուրդին ջերմորեն:

Ամենին վերջ ներկայացվեցավ «Կաթողիկոսի ընտրութիւն» շարժապատկերը, որ շատ պատշաճ ու հարմարագոյնն էր Ամենայն Հայոց Հայրապետի 85-ամյակի առթիւ: Պատասխան վրա տեսանք աշխարհական թիւ կղերական բոլոր պատգամավորները, տեղի ունեցող ժողովները ու խոր հավատով դիտեցինք անոր ընտրութիւնն ու օծումի արարողութիւնը:

Պատկերի վերջնալուծն, տոնակատարութիւնն ալ լրացավ և ժողովուրդը խանդավառ զգացումներով լեցուն, հայրենասիրական ոգիով աուլցուն՝ բաժնվեցավ սրահին:

ՍԱՆ-ՖՐԱՆՑԻՍԿՈՅՈՒՄ

Ազգային խորհուրդի նախաձեռնութեամբ նոյեմբերի 29-ին Ռըշիլըն Սոսայիտիի սրահին մեջ հայրենասերներու կոկիկ բազմութեան մը ներկայութեամբ տոնվեցավ Հայաստանի խորհրդայնացման 33-րդ տարեդարձը:

Օրվան ատենապետ Տաճատյան ժողովը բանալով, ըսավ.

«Այսօր ազգային տոնի և ցնծութեան օր է մեզ համար: Այսօր հոս հավաքված ենք տոնելու Հայաստանի խորհրդայնացման և հետևաբար հայ ժողովուրդի ազատագրութեան 33-րդ տարեդարձը:

1920 նոյեմբեր 29 բախտավոր թվականը հայ ժողովուրդի ազատագրութեան տոնն է կըսենք անոր համար, որ հայ ժողովուրդը իր արյունի և դուրամի դարավոր պատմութենին առած դասերով՝ վերջապէս գիտցավ ընտրելու նոր ուղեգիծ մը...»:

Ատենախոսութենին վերջ տեղի ունեցավ մոմավառութիւնը:

Ցուցադրվեցան «Հայաստանն այսօր» և «Հայաստանի երգն ու պարը» շարժանկարները, և ներկաները տեսնելով ակնարկված վերելքի և շինարարութեան իրական ապացույցները՝ գոհունակութեամբ և ծափերով ողջունեցին:

Երեկոյան ուշ ատեն ներկաները բաժնվեցան մեծ գոհունակութեամբ, իրենց հետ տանելով տոնակատարութեան շինիչ և խանդավառ տպավորութիւնները:

ՓԱՐԻԶՈՒՄ

Համայն հայ ժողովուրդը, երկրին մեջ թիւ երկրեն դուրս, միեւնոյն հավատքով և խանդավառութեամբ այս տարի ևս տոնեց նոյեմբեր 29-ը:

Պալէ դը Մյուսյուալիտե-ի հսկա սրահները վերով ու վարով լեցված էին: Անհնարին էր նույնիսկ ոտքի վրա տեղ մը գտնելը: Հարյուրավոր մարդիկ ստիպվեցան ետ վերադառնալ տեղի չդոյութեան պատճառով: «Այս տարի անախարհաց տարի մըն է», կըսեն շատեր: Արդարեւ, պետք է խոստովանիլ, որ այս տարվա բազմութիւնը անախարհաց էր:

Ամենուրեք հայ ժողովուրդը իր անհուն երախտագիտութիւնը հայտնաբերեց հանդեպ ուս մեծ ժողովուրդին, որու եղբայրական աջակցութեան շնորհիւ հայ ժողովուրդը փրկվեցավ իրեն սպառնացող ֆիզիկական, բարոյական և տնտեսական փճացումին և տիրացավ պետական անկախութեան:

Ինչպէս շատ իրավացի կերպով հայտնեց նախկին մինիստր և հայ ժողովուրդի լավագոյն բարեկամ պարոն Ժյոտանէ Գոտար,

որ կնախագահեր Փարիզի տոնակատարության հանդեսին, — «Այդ պատմական ձյունազարդ Արարատը, որում գագաթեն թռավ աղավնին ու ձիթենիի ձյուղը կտուցին վերադարձավ ավետելով ջրհեղեղի վերջը, այդ աղավնին հակառակ իրեն սպառնացող ժողովրդիկներուն ու մրրիկներուն, դարերի ի վեր կապրի ու կշարունակե իր թռիչքը և այսօր, երբ դարձյալ աշխարհ անկայուն լինակ մի ունի, ուր խաղաղությունը միշտ վտանգի տակ է, և համայն մարդկության գլխուն վրա թողված է արդիական կործանարար զենքերու ահալոր ստվերը: Մաղթենք, որ մոտ օրին այդ միևնույն աղավնին ձիթենիին ձյուղը իր կտուցին գա մեզի ավետելու, որ վերջապես ժողովուրդներու եղբայրությունը տարած է խաղաղության մեծ հաղթանակը»:

ՖԻԼԱԴԵԼՖԻԱՅՈՒՄ

Տարին անգամ մը, արտասահմանի հայությունը հրճվանքով և հպարտությամբ կտոնեն Սովետական Հայաստանի հիմնադրության և հայ ժողովուրդի ազատագրության տարեդարձը:

Դարերու դերութենե, շարշարանքներ և կոտորածներ հետո, 1920 թվեն ի վեր մեր ազգակիցները կապրին ազատ և ապահով կյանք մը ու նվիրված են Հայրենիքի վերաշինության սրբազան աշխատանքին:

Ազգային խորհուրդի տեղվույս մասնաձյուղի նախաձեռնությամբ այդ օրը նշելու և ուրախությամբ տոնելու ժողովը տեղի ունեցավ Ֆիլադելֆիո Վաշ Դրլյու Սի էյ-ի սրահին մեջ, դեկտեմբերի 13-ի կիրակին, ասենապետությամբ բանաստեղծ Կարապետ Սիտալի:

Կ. Սիտալը ամփոփ կերպով թվեց Մայր Հայրենիքի մեջ ամեն ճակատի վրա կատարված հսկա հառաջդիմությունները, որոնք հպարտությամբ կհիշվին նույնիսկ նվիրյալ և զանազան երկիրներե Հայաստան այցելող օտար պատգամավորություններու կողմ և ավելցուց, որ այդ բոլոր հաջողությունները մենք կպարտինք հոն տիրող խաղաղության, բարի դրացիական հարաբերության և սովետական ժողովուրդներու օժանդակության:

Ապա կարճ ուղերձներ ըրին Ազգային խորհուրդի կողմի Ավետիս Երամյան, Արաբկիրի հայրենակցականեն՝ Համազասպ Սարգիսյան, Մալաթիացիներու կողմի՝ Դ. Պաղտասարյան, Սեբաստացի հայրենակիցներեն՝ Բ. Թերճանյան, Ս. Դ. Հնչակյան կուսակցության ներկայացուցիչ Թորգոմ Մովսեսյան և Հայաստանի բարեկամ Հակոբ Գույումջյան:

Բոլոր խոսողներն ալ նշեցին օրվա կարևորությունը, և կոչ ըրին ներկաներուն զորավիգ կանգնել Ազգային խորհուրդին և բարեկամ կազմակերպություններուն, մինչև մեր դատի արդար հաղթանակը:

Վերջին խոսողն էր Ազգային խորհուրդի տնօրեն վերապատվելի Վրթանես Աղնակյան, որ ըսավ, թե՝ մենք կտոնենք Սովետական Հայաստանի տարեդարձը, որովհետև ան մեր ժողովուրդին խաղաղություն, ապահովություն, լույս ու ուղղություն տվավ, կաճի, կզարգանա և կհառաջդիմե մեր երկիրը, անընդհատ կարտադրեն մեր գործարանները և մեր ժողովուրդը կապրի լիառատ կյանք, զոր կարելի չէր բաղդատության դնել որևէ երկրի հետ ամեն կերպով:

Վերջավորության ներկայացվեցավ «Հայաստանն այսօր» գունավոր շարժանկարը, որը լավ տպավորություն թողուց և ժողովուրդը մեկնեցավ հայրենասիրական ջերմ դրացուներով:

ԲՈՒՆԱՐԵՍՏՈՒՄ

Կիրակի, 29 նոյեմբեր, Սովետական Հայաստանի դոյության 33-րդ պանծալի տարեդարձին առթիվ, Ռումեն-սովետ բարեկամության տան, Անլուսի և Ստեփան Շահումյանի անվան Մշակույթի տան կազմակերպությամբ տեղի ունեցավ հանդիսավոր նիստ Ռումեն-սովետ բարեկամության տան սրահին մեջ:

Հանդիսավոր բացումն դեռ շատ առաջ խոսան բազմություն մը լեցուցած էր սրահը, որ շքեղորեն զարդարված էր դրոշներով և լողունգներով:

Ներկա էին մայրաքաղաքի բազմաթիվ աշխատավորներ, արվեստի, մշակույթի ներկայացուցիչներ և հայ աշխատավոր մարդիկ:

Նախագահած մթնոլորտի մը մեջ հանդիսությունը սկսավ Ռումեն ժողովրդական Ռեսպուբլիկայի, Սովետական Միության և Սովետական Հայաստանի հիմնելով, զորս երգեց Ստեփան Շահումյանի անվան Մշակույթի տան երգչախումբը:

Օրվա պրեզիդիումին բնմ բարձրանալի հետո, ակադեմիական Շտեֆան Միլբու բացված հայտարարեց հանդիսավոր նիստը, խոսք տալով դոկտ. Գր. Բամպուբջյանի, նախագահ՝ Ստեփան Շահումյանի անվան Մշակույթի տան:

Հանդիսավոր նիստին հաջորդեց խնամքով պատրաստված ճոխ հայտագիր մը, որում առաջին մասին, հայ արվեստագետներ ալ ներկայացուցին հավական, ուսմանական և դուսական երգեր:

Նիստի վերջավորության Գարեգին Սաղաթեյան կարդաց ողջունի հեռագիրներ՝ ուղղված Սովետական Միության և Ռուսին ժողովրդական Ռեսպուբլիկայի կառավարություններուն և Սովետական Հայաստանի Գերագույն Սովետի Նախագահ Մացակ Պապյանի:

ՍՈՖԻԱՅՈՒՄ

Նոյեմբերի 29-ի առավոտը ամեն հայ տունն ներս կլուսնա ազատության հրձկանքով: Բոլոր հայրենասերներու սրտերը կուռին անխառն բերկրանքով մը, որմե ներշնչված բազմությունը ալիք-ալիք կխուժե «Գեորգի Դիմիարով» սրահը:

Հնդարձակ սրահը արդեն նեղ կուգա խուռներամ բազմության առջև: «Մեր Հայրենիքի ազատության տարեդարձն է այսօր», — կըսեն անցքերու առջև հանդիպողները ու զիրար կողջունեն ջերմեռանդ զգացումով:

Կհնչեն Բուլղարական, Սովետական և Հայկական հիմները, որմե հետո բեմին վրա տեղ կգրավեն գործոն նախագահության անդամները, գլխավորությամբ «Երևան»ի Կեդրոնական վարչության նախագահ Գաբրիել Գաբրիելյանի:

Պանծալի տարեդարձի առթիվ խնամված զեկույցով հանդես կուգա Գաբրիել Գաբրիելյան: Ան պատկերալից ոճով և ուժեղ փաստերով կվերլուծե Սովետական Միության խաղաղասեր քաղաքականությունը, կընդդիմ Սովետական Միության եղբայրական ժողովուրդներու ամուր կապը և ծաղկող մեր Հայրենիքի՝ Սովետական Հայաստանի բարգավաճումը տնտեսական և կուլտուրական շափանիշերով:

Ողջունի խոսքեր ըրին՝ Բուլղար և սովետական միության կողմն դուկտ. Տիմ. Պոպով և «Մալիկա» շաքարեղենի գործարանի բանվորական կուլեկտիվի ներկայացուցիչները:

Վերջավորության տեղի ունեցավ գրական-երաժշտական ճոխ համերգ մը:

